

bogligt stærke og de mere praktisk indstillede unge.

Det er vi i CD fuldstændig enige i, og det er også derfor, vi ikke kan støtte det her lovforslag om afskaffelse af egnethedserklæringen. Vi er enige i, at det er godt med en styrket vejledningsindsats i folkeskolen, og det har vi jo selv været med til at diskutere nu her på baggrund af, at vi overvejer at ændre 10. klasse og at lave om på vejledningsindsatsen i den forbindelse.

Men jeg synes, at man tager skridtet for hurtigt, når man siger, at loven skal træde i kraft med hensyn til optagelse på gymnasiale uddannelser 1. januar år 2001, når de ændringer om den styrkede vejledningsindsats, som vi planlægger igangsat, først får virkning, så vidt jeg kan huske, fra den 1. august 2000.

Jeg synes simpelt hen, man alt for hurtigt vil afskaffe egnethedserklæringen. Jeg vil ikke afvise, at vi på et tidspunkt kommer derhen, hvor man kan sige, at vi ligesom har fået bevis for, at en styrket vejledningsindsats betyder, at vi ikke har behov for egnethedserklæringerne, og at det så på et senere tidspunkt bliver muligt at afskaffe egnethedserklæringen.

Det siger jeg også, fordi jeg alligevel har en vis skepsis over for denne her styrkede vejledningsindsats. Vi synes jo alle sammen, det er godt, den skal styrkes osv., men der var jo en undersøgelse her for nylig af erhvervsvejlederne i folkeskolen, der viste, at der er meget stor forskel på, hvor meget tid kommunerne afsætter til erhvervsvejledningen, og alene det indikerer måske, at der vil være nogle skoler og nogle kommuner, der ikke er så langt fremme i vejledningsindsatsen. Derfor ved vi reelt ikke, hvad det er, vi siger ja til her i dag, og derfor kan CD som sagt ikke støtte lovforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Dette lovforslag er et af dem, hvor man fuldstændig ærligt må sige, når man skal have en førstebehandling af det: Vi ved ikke, om det vil hjælpe, men vi har nogle problemer i vores skolesystem med overgangen fra grundskolen til ungdomsuddannelserne, som vi synes er skæv, og som vi synes vi skal prøve at rette op på.

Systemet med egnethedserklæring kan efter vores opfattelse betyde, at mange unge vælger gymnasiet pr. automatik, blot fordi de bliver erklæret egnede. Det vil sige, at andre muligheder overhovedet ikke undersøges, overhovedet ikke debatteres og ikke på nogen måde optræder i

de unges univers; hvis man er egnet, skal man i gymnasiet.

Vi synes ikke, det er nogen god anvendelse af gymnasiets ressourcer, og det er ikke nogen optimal udnyttelse af de unges talenter, hvis man ikke afsøger hele uddannelsesspektret mere systematisk.

Vi tror, at afskaffelse af egnethedserklæringen kan bidrage til, at man løser lidt op for den automatik, der er i uddannelsessystemet, og dermed får lagt mere vægt på den almindelige vejledning, som der jo allerede i dag er en forpligtelse til at skolen giver.

Den vejledningsindsats, som skolen skal gøre i dag, er efter min bedste overbevisning langt fra tilstrækkelig. Der er alt for mange skoler, som ikke prioriterer dette højt nok, og der er alt for mange forældre, som overhovedet ikke tror, det er deres opgave at beskæftige sig med at diskutere fremtiden med deres store børn.

Der er blevet udmalet et par skrækscenarier i forbindelse med den meget tidlige indsats på vejledningsområdet.

Et stort dagblad havde forleden en artikel, hvis overskrift var »Karrieresild som 12-årig«, og det skulle så være et skræmmebillede om, at unge blev meget målrettede og meget karrierebevidste allerede som små teenagere.

Det kan godt være, at der vil komme sådan nogle enkelte eksempler, som kan være afskrækkende, men jeg kan nogle andre eksempler, som jeg synes har været endnu mere afskrækkende.

Det har været unge mennesker på 20 år, som efter at have været hele folkeskolen igennem, 9. klasse med afgangsprøve med vejledning, 10. klasse med afgangsprøve med vejledning, sågar også gymnasiet med studentereksamen med vejledning og så yderligere et betænkningår eller et højskoleophold, efter at have været i uddannelsessystemet i 12-13 år og i den høje alder af 20 år stadig væk ikke aner, hvad de vil bruge resten af deres liv til, stadig væk ikke tror, de har nogen specielle evner, nogen specielle talenter, nogen specielle muligheder, men som bare lader det ene år efter det andet gå.

I sådan et system har både skolen og forældrene svigtet kolossalt, og det skal vi råde bod på. Der skal være en præcisering af, at de unges evner skal udnyttes, at de skal finde deres rette hylde, og at det ikke nødvendigvis behøver at være gymnasiet.

Vi er meget optaget af, at vi får en filosofiændring på hele dette område, sådan at auto-